

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm IX. Sicut.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

CAPITVLVM IX.

Sicut.

PARAPHRASIS.

Aliqui pecuniā corrupti testimonium dixerunt de impedimento consanguinitatis inter coniuges, ob quam causam separatio seu divorcium factum est, postea illi testes priuatim confessi sunt, se corruptos falsū dixisse, hoc intellebō respondit Alexand. III. si vir aut mulier, aut vterque ad alias nuptias transiuit, testibus pœnitētiā in iungendam de periurio uno vel pluribus, quibus causam dederunt. Sin autem neuter aliud matrimonium cōtraxit, tunc diligenter examinādum, cum quibus & coram quibus corruptio testimoniū intercesserit, quod si in hoc examine cognoscatur de testimoniū corruptione, tunc sententia diuītij revocanda est, quandoquidem testimoniū talium periurorum testimonia legitima non sunt.

SUMMARIUM.

1. Judicialiter confessi, se falsum in judicio dixisse, non creditur in præiudicium partis, nec sententia ex tali testimonio lata retractatur.
2. Creditur tamen ei in propriū suū præiudicium, saltem ad pœnitentiam imponendam.
3. Et in casu, quo agitur de Reo torquendo, aut damnando ob crimen commissum.
4. Qui suo facto alteri causans seu occasionem præbat peccati, eiusdem in specie peccati reus est (saltem in ordine ad Sacramentum pœnitentie) ad quam permouit.
5. Testimonia eorum qui convicti sunt accepisse pecuniam pro testimonio ferendo, reprobantur, & sententia ex ipsis lata retractāda est.

Not. I. Si quis judicialiter confitetur se falsum in judicio testimonium dixisse, non creditur ei in præiudicium partis, id est sententia ex tali testimonio lata nō retractatur. Ita Bart. in l. Eos. n. 4. ad l. Cornelii de falsis. Abbas hic & Felin. n. 1. & sumitur ex c. Tuas. 10. de probat. l. Generaliter. 13. C. Denon numerata pecuniā. Ratio dati debet, tum quia actus confessionis judicialis firmior est, tum quia etiā parti jus acquisitum est, ergo non debet

superari, ac tolli à contrariā confessione extrajudiciale.

Declaratur & limitatur I. Quod creditur testi in suum præiudicium saltem in ordine ad pœnitentiam imponendam, ut colligatur ex hoc cap. & notat gl. verb. Periūri, immo etiam sufficeret hæc confessio ad processum instituendum contra confessum extrajudiciale, licet non sufficiat ad condemnationem, sicuti confessio judicialis.

2. In casu quo agitur de reo torquendo aut damnando ob crimen commissum propter testimonia aut denuntiationes sociorum, si v. g. veneficus proximus supplicio aut post sumptam Eucharistiam, ut sacramentum viaticum, revocet denuntiationē suam, cōtestans coram Deo, se falsū affinxisse crimen Titio, hoc casu negari non potest, quin prior judicialis denuntiatio aut testimonium multum eneuatur, sicuti docui lib. 3. Th. mor. Tract. 6. cap. 5. num. 21. & 22. Imo denuntiationem seu testimonium, si merum & nō adminiculatum sit, penitus infirmari ac tolli docet Mascaldis concil. 1130. n. 14. Farinacius in praxi. quæst 46. n. 68. Propterea quod revocatio eo tempore, iisq; circumstantiis facta adminiculis veritatis non careat, & indeo priorem non adminiculatam assertiōnem vincere debeat.

Not. II. Qui suo facto alteri causam seu occasionem præbet peccandi, is particeps fit peccati, adeo ut eadem peccati specie peccare censetur (saltem in ordine ad pœnitentia Sacramentum) ad quam speciem peccati permouit, quamvis id non egerit ex intentione directa, & debet quoque explicare quot numero personis occasionem peccandi præbuerit, uti habetur in textu, & dixi lib. 2. Th. mor. Tract. 3. cap. vii. n. 6.

Not. III. Si testes convicti fuerint pecuniam accepisse pro testimonio ferendo, tum eorum testimonia reprobantur, adeo ut & sententia ex ipsis lata retractanda sit, partim quia præsumptio contra testes est, quod falsum deposituerint, partim quia sunt periuri, quandoquidem delato ipsis juramento inter alia jurare debuerant, quod nullo dato aut promisso sibi pretio ad testimonium dicendum veniant.

CAP.